VÂRİS-İ MUHAMMEDÎ EVLİYÂ-İ KİRÂM'A MAHSUS OLAN DOKUZ KERÂMET

Şeyh Şerâfeddin Bingöl kaddese'llâhü sırrahu'l azîz buyurdu ki;

BİRİNCİ KERÂMET :

Cenâb-ı Hakk, kendisine müridân ve itbâını (***tâbi olanları***) gösterip ve Resûl-ü Ekrem Aleyhisselâm dahi kendisine icap eden vezâifini ***(görevlerini)*** gösterdiği lâhzadan itibaren, en sonundaki vazifeye kadar bütün avâlimde ***(dünyalarda)*** kendisinden ahd ve inâbe almış olan itbâların ve müridânın hakkında bir lâhza gafil olmayarak ve hiç bir kimseye ait emanetten velevki cüz'î bir miktar olsun, noksan bırakmayıp ikmâle muvaffak olmaktır. Âlem-i Ceberût'tan ***(Allah'a varmanın üçüncü basamağından)*** itibaren mürid kaç âleme intikâl etti ise, o âlemde onun hakkında ne gibi irşâd ve hidâyet vazifesini ikmâl edilmesi lâzım ise, bir lâhzanın hak ve hukukunu zâyi etmeden ikmâle ***(kaybetmeden tamamlamağa)*** muvaffak, olmaktır. Husûsiyle âlem-i dünyaya gelirken, vucûdüne ruhu nefh olunmazdan evvel, yine vucûde yapılması lâzım olan hizmet vardır. Velhâsıl, bu suretle bütün âlemde, bir âlemden diğer âleme intikal ederken ifâsı lâzım gelen hizmet ve muâvenet ve irşâd vazifesinden, bir zerre miktarı olsun eksik olmadan ikmâline muvaffak olmaktır. İtbâ ve müridânın hukukunu muhafaza ettiği gibi, Ceriâb-ı Hakk Teâlâ Hazretleri'nin kendisine ait olan ve yani, o mürşidin şahsına ait olan bilcümle vezâif-i ubûdiyyet ***(kulluk görevini)*** dahi tamamen ifâ ve ikmâle muvaffak olmaktır.

İKİNCİ KERÂMET :

Cenâb-ı Hakk (***tarafından),*** evliyâ ve mürşidîn-i kirâm hazerâtma ihsân buyrulan yedi kuvvet vardır. Kuvvet, meleke ve gücü yetmek demektir. Bu yedi kuvveti Cenâb-ı Hakk, evliyâların kalplerine türlü türlü makâmatta tevdî buyurmuştur. Bu kuvveti yerleşmiş olan bir makâmın içine, eğer Arşurrahmân-ül- A'zam konulursa, Arşurrahmân o makâmın içinde, dünyanın içinde bir hardal tanesi gibi olur. Evliyâ-i kirâm hazerâtından vâris-i Resûlullah olan zevât-ı kirâmın o yedi kuvveti, daima Cenâb-ı Hakk Teâlâ Hazretlerinin tecelli-ü zâtü'l- bahtı altında olması lâzımdır. Bir lâhza olsun o makâmâta mâşivâuilah (***Allah'tan gayri şeyler)*** girmez. Eğer bir hâtır olursa ve o hâtırda mâsivâullah olursa, huzûr-u ilâhiyye'ye durmak onlara haram olur. Ve o hâtırdan dolayı gusul abdesti alıp, yeniden tövbe etmedikleri takdirde, Huzürullaha durmayı kendilerine haram kılarlar. Derhal gusul abdesti alıp tövbe-i istiğfara koşar ve bu muâmeleyi kendilerine karşı farz hükmüne getirirler

ÜÇÜNCÜ KERÂMET :

Cenâb-ı Hakk Teâlâ Hazretleri'nin yarattığı her mahlûkun bir kemâli (olgunluk hali) ve o kemâle vâsıl oluncaya kadar üzerine gelecek ârızalar vardır. Meselâ, bir meyve çiçek açtığı zamandan itibaren türlü türlü ârızalar olur. Bazısı çiçek halinde iken mahvolur, diğeri meyve olduktan sonra ***(mahvolur),*** bazısı da kurtlanıp mahvolur. Velhâsıl meyve kemâle gelinceye kadar bin türlü belâ başından geçer. İnsan da aynen meyva gibidir. Bir kere ana rahminde nutfe haline geldiği zamandan itibaren, her türlü ârıza ve hâle mâruz kalır. Hatta ana rahmine düşmeden dahi mahv-u helâk olanlar olur.

Meselâ, **bir kişi baliğ olmadan bir kazaya kurban olup intikal ederse tabii ol kimseden meydana gelecek olan nesil ve zürriyet de mahvolur. Bazısı ana rahminden dünyaya gelme esnasında da ölür gider.** Velhâsıl insan kemâle erinceye kadar bir ârıza dolayısıyla mahvolabilir. Bu suretle yok olan benî beşer hemen kemâle erenlerden adetçe pek noksan kalmaz. Bu suretle kâmil oluncaya kadar aslâb-ı ebâ'da ve batûn-u ümmühât'ta **(babasının ve annnesinin sulbünde)** mahva mahkûm ve ademe ***(yokluğa***) karışmış olan müridânın ve itbâın kâffesini, Yevmû'l- ahd ve'l-misâk'da Cenâb-ı Hakk kendilerine ne gibi fazilet ve kemâlât bahşetmiş ise, hiç eksiksiz olarak hayât-ı dünyeviyyenin zevk ve fazilet ve a'mâl-i sâlihâ'nın dahi faziletine eriştirmek için tam manasıyla selâhiyettâr olmaktır. Dünyaya gelip ve akıl baliğ olup hayrı şerri seçer bir hale gelmiş, lâkin bir mâzeret dolayısıyla mürşid-i kâmiline kavuşmak nasip olmamış, veya mürşid-i kâmile kavuşmuş, intisap etmiş, lâkin bir sebepten dolayı cihâd-ı ekber'e muvaffak olamamış kimseleri de Yevm-ül ahd vel misâk'da Cenâb-ı- Hakk'ın kendilerine ihsân etmiş olduğu kemâle eriştirmek, mürşid-i kâmilin vezâif-i mukaddeselerindendir. **Demek ki mürşid-i kâmil ne suretle olursa olsun, bir kere kendisinin yed-i emânetine düşmüş olan kimselerden bir fert olsun zâyi etmez.** Eğer kendilerine teslim olunan itbâ ve müridânından bir fert

ziyâ'a uğrarsa ve yani Yevm-ül ahd vel misâk'daki fazilet ve kemâlâtından mahrum kalırsa, indallah ve indi Resûlullah mes'uliyet-i azîme'ye duçar olurlar ***(Allah'ın ve Resulullahın huzurunda büyük sorumluluk yüklenirler).*** Ana rahmine düşmeden, başka âlemde mahvolan müridânının esas fazilet ve kemâlâtına Babaların sulbünde eriştirmek selâhiyeti, bu asrımızda bulunan ekâbir ricâlullah'a ve mürşidîn-i kirâm'a mahsustur.

DÖRDÜNCÜ KERÂMET :

Gerek risâlet ve bi'setinden mukaddem ***(peygamberliğinden önce)*** ve gerekse sonra, kendi zât-ı risâlet penâhı için olsun ve yahut ümmet-i merhume hakkında olsun, ne kadar duâ ve münâcaât, Resûl-ü Ekrem Aleyhisselâm Hazretleri'nin fem-i saâdetlerinden ***(dudaklarından)*** südûr etmiş ***(çıkmış)*** ise kâffesini bir hâfız-ı kelâmullah, nasıl ki İhlâs-ı Şerifi ezberler bilir, öyle ezberlemek ve bilmektir. Ve bütün hadîs-i şeriflerden bilcümle efrâd-ı ümmetin her şahsa ait hisselerini tefrik ve tahdit etmeğe (***ayırmağa)*** muktedir ve selâhiyettar olmaktır.

BEŞİNCİ KERÂMET :

Kendi şahsına ait hak ve hukuk dolayısıyla, ümmet-i Muhammed'ten bir ferdi dârü'l-gazap ve'l-intikâm'a göndermemek ***(öfkelenip intikam almamak)*** ve yani bir şahsın mesüliyet ve intikâm-ı ilâhiyyeye mazhar olmasını kabul etmemektir. Vezâif-i ilâhiyye ***(ilâhî görev)*** ve hukuk-u ibâd ***(kulun hukuku***) için mes'ûl olmak Cenâb-ı Hakk'ın adaletine ve icraatına mahsus bir meseledir.

ALTINCI KERÂMET : (Lâ ilâhe İllallah) Bu kelime-i tevhide **Muhammedün Resûlüllah** kelimesi ne zaman ilhâk ve ta'lik edilmiş ***(eklenmiş)*** ise, o zamandan itibaren tevhid-i İlahî (***Allah'ın birliğine)*** ve tasdik-i nebeviye ***(peygamberi tasdike)*** muvaffak olmaktır. Âlem-i ezel, Âlemü'l-Ceberût, Âlemü'l-Lâhût, Âlem-i Melekût ve benzeri ne kadar âlem var ise, bütün âlemlerde bu kelime-i tevhid ile kelime-i tasdik birlikte idi. Bütün âlemde olan zuhûriyetten tevhid ve **"tasdikun an ricâlullah"** vardır. Ve bu velâyet-i kübrâ ve velâyet-i ulyâ makamı sahiplerine mahsustur.

YEDİNCİ KERÂMET :

Yevm-ül ahd vel misâk'da kendisine emânet edilen ve kendisi ile muâhede eden bilcümle müridân ve itbâının, amel cihetinden ve itikat cihetinden en zayıf olanını bile, dârü'l- kerâmete sevk ve ithâle muvaffak olmak, kendisine emânet edilen ümmet-i Muhammed'den bir fert olsun dârü'l- kerâmetten mahrum bırakmamaktır.

SEKİZİNCİ KERÂMET : Halk ve insanların kendisine karşı olan inkârına sabretmektir. Bu hususta insanlara olsun, Cenâb-ı Hakk'a olsun asla şikâyet etmemektir. Bütün yeryüzünde bulunan insanların kendisi hakkında, **"evliyâlardandır ve ekâbir ricâlullahtandır"** demesiyle, **"fâsıktır ve zındıktır"** demesi müsâvi olmaktır.

DOKUZUNCU KERÂMET :

Dört yüz bin milyara baliğ olan bu ümmet-i Muhammed'in isimlerini kendi efrâd-ı âilesinin isimlerini nasıl bilirse öyle bilmektir. Ve kâffesini zikredip duâ ve münâcaata muvaffak olmaktır. Bu muvaffakiyet, Resûl-ü Ekrem Aleyhisselâm'a karşı hakikî kurbiyet (***yakınlık***) olan ve Resûl-ü Ekrem Aleyhisselâm'a vâris olmak şerefine hâiz olanlara mahsustur. Cenâb-ı Hakk Teâlâ Hazretlerine şükrediniz ki ey ihvanlarım, bu dokuz kerâmete mazhâr olan zevât-ı kirâm bizim asrımızda mevcuttur. Ve bu ekâbir ricâlullah, sizi evlatlığa kabul buyurdular ve kendilerinin cemâat ve müridânı zümresine ithal ettiler. Yevm-ül Mahşerde Cenâb-ı Hakk bilcümle insanları davet ederken estaûzübillah;

"Yevme ned'û külle ünâsin bi-imâmihim ilh..[1] sadakallâhü'l -azîm" âyet-i kerîmesinin muktezâsı ile ***(gereği icabı)*** herkesi, dâr-ı dünyada kime itbâ ettiyse ***(uyduysa),*** kimi imam tuttuysa onun ismi ile yâd ve hitap ederek davet eder. Bir gün Cenâb-ı Rabbü'l -Âlemin, sizi bu zikredilen dokuz kerâmete nâil olan mürşidîn-i kirâm hazerâtının nâm ve adları ile davet edecektir. Bu ricâlullah'a karşı olan merbûtiyyeti ve muhabbeti, Cenâb-ı Hakk, günden güne ziyâde buyursun, âmin bi-hörmeti Seyyidi'l-Mürselîn.

(BURKAY Hasan Menâkıb-ı Şerefiyye [Kitap]. - Ankara (Beş Cilt) : Çınar Yayınları, 1995-2010, c. I, s. 44-49)

[1] **İsrâ ,71, " O gün bütün insanları önderleriyle birlikte çağırırız."**